

Bokalce – turistični center

Če bodo vsi prostorski in razvojni načrti, ki jih je v zadnjih mesecih obravnaval naš izvršni svet uresničeni, potem bo naša občina postala kmalu kar malo moderno mesto. Na eni od zadnjih sej so namreč člani našega IS (kmalu po obravnavi Južnega centra) govorili tudi o načrtih za razvoj in ureditev Bokalc. Na križišču mestnih obvoznic, nekako okrog zahodnih vrat v našo občino, bo namreč zrasel turistično rekreacijski center, v katerem bo našel nekaj zase tako vsak Vičan kot tudi Ljubljčan ali turist.

Turistično sprejemni center se bo razprostiral na okrog 55 hektarjih površine. Ker je pravzaprav težko reči, kje bo začetek in kje konec urejenega območja, začnimo kar pri gradu Bokalci, i že dolga leta čaka na prenovi in ureditvi. Grad bo obnovljen po konservatorskih smernicah in bo namenjen izključno turistični ponudbi. V njem bodo apartmaji in gostinska dejavnost, v njem pa bodo nekaj zase našli tudi ljubitelji umetnosti, saj bodo urejeni prostori tudi za organizacijo razstav.

Pod gradom bo urejen kamping, ki bo imel vhodni objekt z recepcijo, v kampu pa bodo tudi trgovina, bar, kuhinja, umivalnice in prostor za hladilne omarice. Ker pa kamping ne more biti sam sebi v namen, bo poleg njega tudi kopališče z bazenom. Slednji bo okrogel in bo imel premer 35 metrov. Kopališki objekt ob njem bo polkrožen, v njem pa bodo garderobe, snack bar, sanitarije, skladišča, blagajne in tobogani. Ob gostilni Pečarič je načrtovana gradnja novega športno-rekreativnega objekta, ki se bo dotikal gostišča, bo pravokotne oblike, velik pa

bo 80x35 metrov. V objektu bodo štiri teniška igrišča, sanitarije in prostori za krajevno skupnost Vrhovci.

Med novimi objekti turistično rekreativnega centra bo tudi zgradba, ki je že po svoji zasnovi nekaj posebnega. Prvi del je zasnovan kot trg sredi gozda. Plato trga bo nad sedanjim terenom dvignjen približno za pet metrov, dostop nanj pa bo s parkirišča. Na vzhodnem delu trga bosta vogalna stolpa z uro, pod platojem trga pa bo blagovnica, kjer bo prostor tudi za velik sanitarni box, za taxi in rent-a-car službo, turistične informacije ter službo za ogled mesta. Pod blagovnico bo skladišče, prostor pa bo dobila tudi servisna etaža.

Nad trgovino bosta dva objekta. Na severni strani bo garni hotel s pritličjem in dvema nadstropjema. Hotel bo imel v pritličju prostore za vrsto majhnih trgovin s posebno ponudbo ali lokalov za storitvene dejavnosti, turistične agencije, pošto, banko. Zgornja etaža bo z ene strani namenjena večji duty free (ali podobne vrste) prodaji, z druge pa sobam ali apartmajem. Drugi objekt na trgu bo turistično informativna agencija, ki bo imela prav tako pritličje in dve nadstropji.

Poleg vseh teh stvari pa bo turistično rekreativni center Bokalci zajemal recimo še kinološki poligon, športne površine na Brdu z baliniščem ... Ker pa si je pravzaprav težko predstavljati, kako bo vse skupaj izgledalo, je najbolje, da počakamo – in upamo, da bo šlo vse po načrtih in bomo dokončno ureditev tega dela naše občine tudi dočakali.

Beseda, dve o trnovskih garažah!

Konec marca bo gradbeno podjetje SCT začelo graditi še drugo, zadnjo garažno ploščad v trnovski blokovski soseski. Ploščad je načrtovana med blokoma B in C oziroma med blokoma na Švabičevi in Trnovski ulici. Tako bodo končana tudi dolgoletna prerekanja o tem ali garaže na načrtovanem mestu bodo ali ne. Lokacijska dokumentacija je namreč pripravljena že pet let, vendar so se nekateri stanovalci blokov, med katerimi bodo garaže, gradnji upirali.

Pri SCT-ju so sprva pričakovali, da med stanovalci blokov, ki imajo pri nakupu garaže prednost, ne bo prav velikega zanimanja, vendar so se usteli. Že prve dni je bila prodana polovica od načrtovanih 250 garaž, velikih 14,55 kvadratnega metra. Prav zaradi bojazni, da zanimanja ne bo, so namreč pri gradbenem podjetju postavili pogoj, da mora biti prodanih najmanj 180 garaž, sicer jih ne bi zidali. Pravilo, da bodo narejene oktobra letos.

V primerjavi s ceno garaž drugod po Ljubljani je le-ta ugodna, saj stane ograjena garaža (in ne le pokrito parkirno mesto) ob takojšnjem plačilu 80.500 dinarjev. Kdor se bo odločil za obročno plačilo, bo moral polovico kupnine – 42.000 dinarjev – plačati takoj, ostalo pa v 24 oziroma 30 obrokih.

Nad garažami bo ozelenjena ploščad z otroškimi igrišči, tako da bi betonski videz kar najbolj skril. Dogovorjeno je tudi, da bo ustanovljen garažni odbor, sestavljen iz predstavnikov vseh blokov, kjer stanujejo lastniki, da bo vzdrževanje garažne ploščadi potekalo brez zapletov. MOJCA KAUCIČ

Sveže novice iz Vnanjih Goric!

Krajani Vnanjih pa tudi Notranjih Goric, Podpeči in Presejri bodo, kot vse kaže, še nekaj časa brez novih telefonskih priključkov, ki jih čakajo že nekaj let in za katere so plačali (za vsakega) več kot 2000 DEM.

Zdaj se je zataknilo pri polaganju omrežja, saj dva krajanja Vnanjih Goric ne dovolita prekopati svojega zemljišča. Ker delavci niso mogli delati naprej, so pobrali stroje in odšli delat drugam. Direktorica ljubljanske pošte Stefanija Zagameister je dejala, da za ta zastoj pošta ni kriva, saj je bilo dogovorjeno, da bo krajevna skupnost oziroma gradbeni odbor za gradnjo telefonskega omrežja poskrbel za vsa soglasja. S tem v zvezi je Stane Drolj, predsednik našega izvršnega sveta dejal, da se bo dala ta stvar vseeno urediti.

Zdaj pa se je, kot pravi Vanja Forjanič, ena od glavnih »bork« za telefonsko omrežje na tem območju, zataknilo pri ostalih stvareh, ki da jih pri pošti niso pravočasno naročili. Vendar pa naj povemo, da stvari potekajo po terminskem planu, ki so ga naredili pri pošti!

V Vnanjih Goricah se še vedno jezijo nad pitno vodo, za katero pravijo, da jo morajo še zdaj prekuhavati, čeprav naj bi bil ta problem že rešen. V zvezi z vodovodnim omrežjem je Stane Drolj dejal, da je načrtovana gradnja primarnega omrežja iz vodarne Brest, ki lani ni bila uresničena, zato je na prvem mestu med nalogami za letošnje leto.

Neurejena kanalizacija na tem območju bo menda prav tako rešena še letos, saj bo dograjena nova čistilna naprava v Notranjih Goricah, letos pa bodo na tem območju gradili sekundarno kanalizacijsko omrežje. Vsaj taki so načrti. Kaj pa bo v resnici narejeno, bomo videli šele, ko se bo leto izteklo. MOJCA KAUCIČ

NA OBISKU PRI MILIČNIH POSTAJE MILICE HORJUL

Manj klasičnih kaznivih dejanj, varnost na cesti pa še šepa

Po letu 1988, ko so obravnavali visoko število kaznivih dejanj, so lani miličniki s postaje milice Horjul vsaj na nekaterih področjih kriminalitete imeli manj dela. Število klasičnih kaznivih dejanj je s 84 (v letu 1988) zdrknilo na 72 ali kar za 14,3 odstotka, pri čemer pa so žal še vedno močno izstopala kazniva dejanja velike tatvine, predvsem vlomov (največ v vikende in stanovanjske hiše). Teh so zabeležili 45. Občutno manj pa je bilo manjših tatvin, saj so jih obravnavali le 7.

Razmeroma visoko število tovrstnih kaznivih dejanj kaže na to, da so krajanje še vedno precej brezbržni do svoje imovine, predvsem pa, kot je posebej opozoril komandir PM Horjul Sašo Šraj, ne obveščajo miličnikov o sumljivih ljudeh, ki se potikajo po vaseh.

Sodelovanje z občani žal še vedno ni takšno, kot bi moralo biti; ljudje se zganejo šele tedaj, ko so sami prizadeti, pravi Sašo Šraj.

Manj preglednic imajo fantje z oddelka milice Horjul (zdaj jih je 5) z mladino. Kazniva dejanja mladoletnikov so bila lani v primerjavi z letom poprej v upadu, ali, kot je dejal komandir oddelka, sploh niso bila omembe vredna. Zanimivo je, da so se celo v horjulskem disku, ki je bil še ne tako davno žarišče izgrediv, ohladile pretepaške in razgrajne strasti.

V statističnem predalu PM Horjul za leto 1989 imajo nadalje 1 kaznivo dejanje hude telesne poškodbe (iz malomarnosti), 3 goljufije, 3 primere poškodovanja tuje lastnine, 1 kaznivo dejanje prikrivanja kaznivega dejanja, 1 odvzem osebnega avtomobila in 11 primerov gozdne tatvine. Samomere so zabeležili 3, pa 1 poskus samomora in 1 lažjo nezgodo pri delu. Najdenih je bilo tudi 5 ročnih bomb – paradajzeric, 60 nabojev kalibra 6,5 milimetra in 90 nabojev za mavzerico. V vsem letu pa so obravnavali le dva požara (iz malomarnosti – pri kurjenju trave), kjer pa je bilo občutno manj materialne škode kot v prejšnjih letih.

Kršitev javnega reda in miru je bilo 50, od katerih so 36 kršiteljev poslali sodniku za prekrške. Daleč največ tovrstnih izgrediv so zabeležili na domovih (predvsem tam, kjer kraljuje alkohol), medtem ko je bilo na primer pretepanje na javnem kraju šele na četrtem mestu. Kaže, da organizatorji javnih prireditev (veselic ipd.) poslej bolj skrbijo za varnost. Raziskanost vseh kaznivih dejanj v preteklem letu je bila 42,8 odstotka, kar je nekoliko slabše kot leto poprej, pa čeprav je bilo tedaj več prekrškov.

Pomanjkljiva prometna varnost

Kljub poostrenemu nadzoru, rednim kontrolam in akciji – 10 odstotkov, prometna varnost tudi na območju, ki ga

Iz arhiva PM Horjul: prevrnjeni avtobus nad Vrzdencem, ki je terjal eno človeško življenje (foto: B. Vrbovec).

pokrivajo horjulski miličniki še vedno ni takšna kot bi morala biti. Horjulski miličniki so lani napisali kar 383 predlogov sodniku za prekrške, kar je za kakih 120 več kot v letu 1988. Na cestah KS Horjul, Polhov Gradec, Dobrova in Črni vrh so zabeležili 74 prometnih nesreč, od katerih se je 1 končala s smrtnim izidom, 4 s hujšimi poškodbami, 11 z lahkimi telesnimi poškodbami, preostale pa le z večjo ali manjšo gmotno škodo. Na črni listi nezgod vodi KS Dobrova s 35 prometnimi nesrečami, na območju KS Polhov Gradec so jih zabeležili 22, v Horjulu 15, najmanj pa na Črnem vrhu – le 2. Presenetljivo je, da lani ni bilo večjih nezgod v Razorju, kjer so prometne nesreče v prejšnjih letih terjale celo več smrtnih žrtev. Večjo prometno varnost na tem nevarnem cestnem vozlišču gre bržčas pripisati boljši prometni signalizaciji, pa tudi pogostejšim miličniškim radarskim kontrolam.

Horjulski miličniki so v lanskem letu poslali kar 151 voznikov brez dovoljenja k sodniku za prekrške, napisali so 79 pisnih opozoril za manjše kršitve, izterjali 278 denarnih kazni, pri 43 voznikih pa so (pri rednih kontrolah) odkrili, da so vozili pod vplivom alkohola. Precej manj pa je bilo v primerjavi s prejšnjimi leti vožen brez voznškega dovoljenja, kar pripisujejo dejstvu, da se vse več mladih odloča za voznške izpite. S prometnim podmladkom horjulski miličniki tudi sicer dobro sodelujejo: lani so (v sodelovanju s šolami) denimo znova opravili kontrolo brehibnosti koles, vsako leto pa redno pripravijo tudi srečanje s starši, kjer jih opozorijo na razne nevarne pasti in druge nevarnosti na cesti, s katerimi se srečujejo njihovi otroci.

BRANKO VRHOVEC

Kako daleč je gradnja telefonskega omrežja pod Krimom?

Kljub nezadovoljstvu krajanov iz Vnanjih Goric poteka akcija za zdaj tako rekoč po načrtih: na Rakitni in v Presejri je v teku montaža telefonskih central, medtem ko avtomatsko telefonsko centralo, ki bo v zabojniku, pri Iski še kompletirajo. Še ta mesec se bo v Vnanjih Goricah nadaljevalo polaganje krajevnega in razvodnega omrežja v zemljo, v Podpeči, Presejri in na Rakitni pa bo to še treba narediti. Pri Podjetju za ptt promet Ljubljana

pravijo, da bodo za to delo potrebovali 150 dni, kar pomeni, da bo končano do oktobra letos. Pošta je v začetku tega leta tudi že plačala prenosno (radio-relejno) omrežje, za kar je odštela 12 milijonov konvertibilnih dinarjev. Del naprav bo (upajo, da pravočasno) naredila Iskra, del pa je iz uvoza. Telefoni pod Krimom bodo, kot pravijo na pošti, zazvonili do 30. junija 1990 – če se ne bo zapletlo pri izdelovalcih radio-relejnega opreme.

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

SMRJENE

Kdaj vodovod?

Vas ima pravzaprav kar dva dela: staro vaško jedro s poslednjimi skednji in kozolci, iz katerih vabeče štrlijo bleščeče novogradnje – in novi, »vikendaški« del s kopico razsejanih vikendov,

Stari vodnjak sredi vasi še vedno prav pride

med katerimi so nekateri že prave hiše. Vikendaši so v marsičem svet zase, saj povečini prihajajo v to pijavogoriško hribovje le ob vikendih, medtem ko so pravi Smrjenci prepuščani zgolj sami sebi in svoji siromašni zemlji.

Blagri napredka so v to vas vedno pronicali le po kapljicah. Zato ni nič čudnega, da vas še danes nima vodovoda, in njihova prizadevanja, da se dokopljajo do tekoče pitne vode, so že prave Sizifove muke.

»Kar zadeva pitna vodo, smo še vedno pravo Kozjansko. Vse hiše so še vedno odvisne le od kapnic. Zdaj načrtujemo gradnjo vodovoda, za katerega imamo narejene že tudi projekte, vendar pa finančno vsega sami ne bomo zmogli. Za Smrjene je to prehud strošek. Iščevo soinvestitorje, a nam vsaj za zdaj nihče ni pripravljen pomagati,« je opozoril na največji problem v kraju predsednik Komisije za komunalno gospodarstvo KS Pijava Gorica Stane Kolbl.

Problem je pereč zlasti v sušnih obdobjih. Tedaj je preskrba s pitno vodo največkrat na plečih gasilskega društva Pijava Gorica, ki jim vodo dovaža z avtociстерno. Včasih pa tudi to ne zadošča, in morata Smrjencem priskočiti na pomoč še GD Škofljica in GD Ljubljana.

Krajanje si želimo, da bi dobili tekočo vodo iz narave vsaj v naslednjem letu 1991, kar pa bo zelo težko, če bomo gradili z lastnimi sredstvi, pravi Stane Kolbl. »Trenutno pripravljamo nakup materiala za sekundarno vodovodno omrežje (kot na primer cevi, ventile in razne druge kose). Primarni vod bo predvidoma speljan iz želimeljske doline, rezervoarji in prečrpavališča pa naj bi bili v vasi Brezje.«

Smrjene: lepe, nove hiše, a brez vodovoda

Cesta čaka na asfalt

Krajanje starega naselja Smrjenov, ki ima 32 hiš, so že večkrat pridno zavihali rokave skupaj z vikendaškimi priseljenci. Tako so leta 1988 družno uredili javno razsvetljavo, še kako dobro leto poprej pa napeljali telefon, tako da se zdaj lahko pohvalijo vsaj s kakimi 25 priključki. Zataknilo se je le pri stari (2 km dolgi) zgornji dovozni cesti od odcepa Kočevje–Ljubljana do Smrjenov, za katere ureditev sami spet ne morejo zbrati dovolj sredstev. Tudi tu so (tako kot pri vodovodu) pripravljeni odmeriti kakih 30 odstotkov potrebnih sredstev. Projekte za obnovu ceste so krajanje izdelali sami, financirala pa jih je Komunalna skupnost ljubljanskih občin (medtem ko so projektno dokumentacijo za vo-

dovod prav tako financirali sami). Vendar pa bo morala cesta najprej počakati na izgradnjo vodovoda, kajti primarni vod predvidoma poteka prav pod njo.

Kar pa zadeva ostalo življenje v kraju, nima velja omeniti, da vas premore še 5 pristnih kmetov (drugi krajanje se povečini vozijo na delo v Ljubljano), da imajo že dolgo lastno zbiralnice mleka in da je lepo poskrbljeno tudi za prevoz šolskih otrok, s tem, da se otroci do 4. razreda vozijo v šolo v Želimlje, otroci višjih razredov pa na Škofljico. Obeta pa se jim tudi novo sodobno teniško igrišče, kar bo bržčas poživilo do zdaj vse preveč zapostavljeno športno življenje v kraju.

BRANKO VRHOVEC